

lov. Mit Forslag gaar ud paa, at Hærens faste Musikere indskrænkes til et Antal af 9 i hver Garnisonsby, idet der tillige stilles et Beløb af 25,000 Kr. til Raadighed for Forsvarsministeren, for at han dels ved værnepligtige Musikere, dels ved Benyttelse af Musikere i Reserven til Tider kan forøge disse Musikkorps i de forskellige Garnisonsbyer. Til Forslagets Gennemførelse forlanges kun en Forhøjelse ud over det, som Hærloven hjemler efter 1. April 1911, af 150,000 Kr. om Aaret, hvorved der altsaa sker en meget betydelig Reduktion fra tidligere. Vil man sige: Ja, men det er endda meget at ofre, mere end der skal ofres ifølge Hærlovens Bestemmelser, 150,000 Kr. om Aaret, saa gør jeg opmærksom paa, at hvis Rigsdagen ikke vedtager dette Lovforslag, saa skulle vi pensionere de mange Musikere, der blive satte fra deres Bestillinger den 1. April 1911, og det Skøn, jeg har over, hvad Pensionsudgiften vil blive, gaar ud paa, at den vil blive mellem 110,000 og 120,000 Kr. Man ser altsaa, at det i Virkeligheden ikke er nogen større Forøgelse, der kræves, naar man i Stedet for at pensionere de mange Musikere, der skulle afskediges, beholder dem; i hvert Fald vil det i den første Tid ikke have saa stor finansiell Betydning. Imidlertid, jeg mener, at vort Land ikke er fattigere, end at Nationen kan bringe dette Offer, for at Hæren kan bevare Musikken i saa reduceret Udstrækning som den, Forslaget her gaar ud paa at anbefale. Jeg vil nødig for mit Vedkommende have, at vi skulle være stillede saaledes, at Danmark er det eneste Land i Verden, hvor man ikke kunde ofre det Beløb, her kræves, eller et rimeligt Beløb til Bevarelse af Musikken i Hæren. Dersom Forslaget bliver vedtaget, er det min Mening, hvis jeg fortsætter som Forsvarsminister, at Musikken skal anvendes i langt større Udstrækning end hidtil til at give koncerter, ikke blot i Garnisonsbyerne, men ogsaa andre Steder, og at den ogsaa skal anvendes i større Udstrækning i Hæren end tidligere. Jeg anbefaler dette Forslag til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af de 2 fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Derefter har Finansministeren Ordet for at forelægge de for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg skal have den Ære i Dag at fremlægge

forskellige Forslag for det høje Ting. Det første er Forslag til *Tillægsbevillingslov* for indeværende Finansaar. Dette viser en Forøgelse af Indtægten paa 51,144,208 Kr., men denne Indtægtsforøgelse skyldes jo hovedsagelig de 2 midlertidige Statslaan, det ene paa 36 Mill. og det andet paa godt 15 Mill. Indtægtsafgangen og Udgiftsforøgelsen udgøre henholdsvis 120,526 Kr. og 29,589,242 Kr., til sammen 29,709,768 Kr. Hovedmassen af dette store Beløb skyldes jo imidlertid en Udgift, der ikke kan regnes for en egentlig Udgift, ligesom de af mig nævnte Indtægter ikke kunne regnes for egentlige Indtægter. Denne Udgift er de 15,120,000 Kr. til Tilbagebetaling af Veksellaanet fra December 1909, der dækkedes ved Provenuet af det nyoptagne Laan af Oktober 1910. Tilbage bliver saa som egentlig Udgift 14,589,000 Kr. — i det følgende springer jeg for Nemheds Skyld Hundrederne over. Heraf er atter 8,235,000 Kr. Genbevillinger.

Naar vi stadig se bort fra de 15 Mill. til Tilbagebetaling af Laan, ere Nybevillingerne 6,354,000 Kr. Deraf foreslaas 4,813,000 Kr. i Henhold til gældende Love og 1,541,000 Kr. som egentlige Nybevillinger. De største Poster i Henhold til gældende Love ere for det første 1,827,000 Kr., der ere Renter og Omkostninger ved de to midlertidige Statslaan. Endvidere 1,427,000 Kr. til Fuldførelse af Øvelseslejre for Fodfolket, for at den paagældende Bevilling kan komme til Anvendelse i den 3-aarige Periode, som er fastsat ved Loven. Det vil jo erindres, at det forrige Ministerium foreslog og fik gennemført en Udsættelse paa 1 Aar af Øvelseslejrenes Fuldførelse, men den daværende Forsvarsminister tog selv et Forbehold ved Forelæggelsen af Forslaget. Han forbeholdt sig at komme tilbage til Sagen, idet han indrømmede, at naar man nu en Gang skulde gennemføre Forsvarslovene, var det uheldigt, upraktisk og lidet økonomisk at strække Opførelsen og Indretningen af Rekrutlejrene udover et større Tidsrum end forudsat i Loven; jeg deler ganske denne Betragtning, og Forsvarsministeren har ligeledes ønsket at fremsætte dette Forslag, hvorved vi altsaa faa Anlæget færdigt i den Tid, Loven bestemmer. Det vil ogsaa være en økonomisk Foranstaltning, idet det er klart, at jo tidligere vi faa Rekrutlejrene fuldførte, jo tidligere kunne vi begynde at disponere over ledigblevne Pladser og Bygninger i København. Det er klart, at naar vi faa hele Rekrutuddannelsen lagt ud til Rekrut-